

ט' טבת
17 דעמבר

אני קורא את יומנו של הרצל, כך ג'. כמה אומלל
היה איש זה בחיי משפחתו. פעם הוא חשב ע"ד מותו. "אם אמות
בעוד מעט יחאבלו הורי יותר מכל, פחות מהם, ילדי שיתנחמו בנעוריהם -
וכל העם העברי יחאבל" (עמוד 120). את אשח לא חזכיר כלל...

3 1/2 אה"צ. אנו מחקרבים לנמל. עוד מעט יחחיל רעש
החף. בקורת הפספורטים, הבדיקה, הירידה, הסכם - ענין לשלש שעות.
הרכבת הולכת בארבע ועלינו להשאר באלכסנדריה בלי כל מסרה יום
שלם. בקנטרה מחכה הרכבת 3 שעות, אלו היתה מאחרת לצאת מאלכסנדריה
בשלש שעות אפשר היה סחר בבקר להיות בירושלם.
עוד שני גבולים (עד עכשיו עברתי שבעה) - ואני בארץ שוב.
והצפיה לי בארץ היא ודאי לא קטנה מצפיתי אני. פנינה
ותילדים וכל החבריא. הציר מארץ הפלאים... הנחקבל מרוסיה הכל
בשלמות - והעיקר כסף הבנק?
חבל שלא קניתי אף ספר אחד לזכאי.

האוכל להפנות ולסדר את החומר מרוסיה? בשבת אמסור דו"ח - אחר
כך יחחילו הישיבות הרגילות בעניני המשרד, חוסר העבודה והמועצות
העירוניות. הוגו ברגמן לא ישבע נחת מהבשורות אשר אביא מרוסיה
הבולשביה וגם ולטר פרויס יבוש מבבואתו שאהפך ברוסיה לקומוניסט
ראובני ישמח לאיד - יקבל ברצון ובהנאה את הכשלונות. היחיד שיחסו
יהיה כיחסי יהיה טבנקין. הוא יבין. הצללים הכבדים לא יאפילו

על המאור הריבולוציוני. אברמוביץ יעקב חטמו בישיבת המועצה,
ובבה צחוקו הערומה, הישועיה במקצה, יחזור על מענותיו של ריבוצקי.
אלו היו מסדרים את מסירת הדו"ח בעדן - הייתי נפטר בבה
אחת מחובת הרצאה פומבית. על עניני רוסיה לא אוכל לדבר פעמים.
אלבסנדריה.

ריח הארץ נודף. נגוז הסחיו הקודר, הזועף, כמה טוב
לשוב הביתה. עוד שני לילות ובוקר - ושוב אחבק את עמוס וגאולה
ותשמח האם - יקירי, כמה פעמים אני עוזב אתכם וכמה עוד אעזב -
ויום יבוא - לנצח.

טלגרפתי הביתה על בואי - מה חגדל הצפיה כל יום מחרתן
עוד מעט - ואחכם אנין

י"ב סבט
20 דסמבר
1923

חל-אביב.

לא לירושלם באחי אחמול בבוקר כמו שהתכוונתי, אלא הנה.
בלוד חכמה לי פנינה, צפורה, זכאי ונסענו לחל-אביב, במקום שפנינה
והילדים יושבים כבר כשבוע. עכום חולה קצת, והרופא חושש שזה סיפוס.
החבילות ממוסקבה טרם נקבלו, וכל החומר אינו, וכי יודע
כמה זמן יעבור עד שכל זה יתקבל אם הכל יתקבל.
רוטברג טרם בא ואין עוד כל ידיעה ממנו. המצב בארץ, אם
כי טרם עמדתי עליו לפרטיו, הוא בכלל מצב של דכאון ומבוכה. הקונטרס
בחדשים האחרונים הוא יותר מדי קונטרס של פניקה. יותר מיר מגרדים
אה הפצעים ומגרילים את החיסטריה. ברל משום מה נחרחק לגמרי.

